

A lélek tükrében

Ellentétes fogalmak viharában él az ember, melyek úgy csapnak össze fölöttük, mint a napfény és a zord szél.

Ránk süt az igazság fénye

- süvítve zúg körülöttünk a hazugság, fényt ad nekünk az összetartozás
- borulást hoz az idegenség, szikrákat vet közénk az együttérzés,
- bántóan fúj az önzés,
- erejével jár át közös gondolat,
- viharosan feldúl az ellentét.

Egész életünket, minden percünket átszövi a még oldalakon át sorolható egymással szemben álló, életünkben ellentétként megjelenő dolgok, tények, hatások, érzések, meggyőződések és értékek, mint például: igaz-hamis, jó-rossz, szép-csúnya, bölcs-butá, szorgalmas-lusta, béke-háború, enyém-tiéd, szeretet-önzés, hívő-ateista, öntelt-alázatos, stb.

Ezeket az ellentéteket nem az Isten alkotta, nem az Ő teremtményei. Mert Isten a saját létéből fakadóan (végtelen szeretetéből és jóságából adódóan) nem tud ellentéteket teremteni – hiszen Ő maga a szeretet. Csak emberi gondolkodásunk állítja szembe a Napot a széllal. Minden ellentétet mi alkottuk (mondhatnánk kihasználva kapott szabadakaratomkat), rossz úton járva, hitetlenül gondolkodva feltaláltuk őket.

Megalkottuk az igaz, a jó, a szép ellentétét (ez az ember eredeti bűne, a rosszra való hajlama - az ellentét keresése). Ezek a mi személyes bűneink is – az ellentétekbe való belesimulásunk.

Az ember élete folyamatos döntés a fény és a szél között. Választunk, döntünk. Mindig az adott helyzetben. Az vagyok én, aki – amilyen döntéseket hoz. Aki választ a fény és a szél között. Bár egyértelmű hogy a fényt felé kell fordulni, mégis

sokszor hagyjuk magunkat a szélnek vinni.

„Ó, áldott nagybőjt” – mondja a liturgia. S szövegét átfogalmazva mondhatnák: „mely, húsvétra készülve arra szólítsz miket, hogy mérlegeljük a napfényt és a vihart életünkben, döntéseinkben. A mindennapi tetteinkben, válaszainkban, benső – saját értékrendünkben.

Áldott nagybőjt, segíts nekünk meglátni, hogy mikor mentünk a fény útján, s mikor hagyunk magunkat elsodorni a szélnek. A megváltás szent ünnepére készülve, a Jóisten kegyelme vezessen értékrendünk valóságos felismerésében, az „éniük” meglátásában, önmagunkkal való szembesülésben, hogy tanulva tegnapjainkból, tiszta elhatározással, hittel és bizalommal tervezhessük meg holnapunkat, melyet képesek leszünk a fény által átjárva megvalósítani. Mert ez az emberi élet értéke, és a saját értékrendünk.
B.Betti

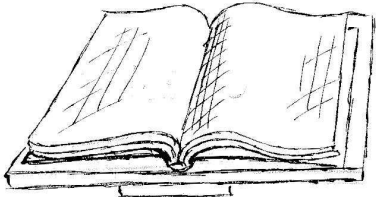
Félek, Atyám – úgy zúgnak a harangok!
Fiatal tükrömet rontja
az árny is, a fény is!...
*Ne félj, fiam – téged hívnak a harangok,
Te vagy a tükör,
te vagy az árny is, a fény is.*

Félek, Atyám – megtörtem a harcban,
a hitben,
És éhes sárkányok elé ejtem a kardot!...
*Ne félj, fiam - megtartalak a harcban,
a hitben,
S karommal égisz emelem azt a kardot.*

Mit ér az ember, mit a vágy meg az önvád,
Mit ér törekeny szavam az örült viharban?
*Ne félj, fiam – az a kín, az a vágy,
az az önvád
Téged tisztít örök-kék égbolttá a viharban!*
Szabó Lőrinc: Párbeszéd

Evangéliumi gondolatok

Máté evangéliuma – 6. fejezet

Az alamizsnáldokás

¹◊ Ügyeljete, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyete, azért, hogy lássanak benneteket. Így semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál. ²◊ Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérjék őket az emberek! Bizony mondom nektek, megkapták jutalmukat. ³◊ Te úgy adj alamizsnát, hogy ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb. ⁴◊ Így alamizsnád titokban marad, és Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

Az imádság

⁵◊ Amikor imádkoztok, ne tegyete úgy, mint a képmutatók, akik az emberek szeme láttára szeretnek imádkozni a zsinagógában meg az utcasarkon, hogy mutogassák magukat! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. ⁶◊ Te amikor imádkozol, menj be a szobába, zárd be az ajtót, s imádkozzál titokban mennyei Atyádhoz! S mennyei Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

A miatyánk

⁷◊ Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy ha ömlik belőlük a szó, nyomban meghallgatásra találnak! ⁸◊ Ne utánozzátok hát őket! Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek. ⁹◊ Ti így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...

¹⁴◊ Ha megbocsátjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. ¹⁵◊ De ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.

A böjt

¹⁶◊ Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. ¹⁷◊ Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, ¹⁸◊ hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van! Akkor Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

A kincsgyűjtés

¹⁹◊ Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! ²⁰◊ A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok! ²¹◊ Ahol a kincsed, ott a szíved is.

A gondviselés

²⁵◊ Azt mondom ezért nektek: Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! Nem több az élet az eledelnél s a test a ruhánál?

²⁶◊ Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak, csűrbe sem gyűjtenek - mennyei Atyátok táplálja őket. Nem többet értek ti náluk? ²⁷◊ Ugyan ki toldhatja meg életét csak egy könyöknyivel is, ha aggodalmaskodik? ²⁸◊ Hát a ruházat miatt miért nyugtalanoktok?

Nézzétek a mezők liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak, nem szőnek-fonnak, ²⁹◊ mégis, mondom nektek, még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. ³⁰◊ Ha a mezei virágot, amely ma virít, holnap pedig a kemencébe kerül, így öltözteti az Isten, akkor benneteket, kishitűek, nem sokkal inkább?

³¹◊ Ne aggodalmaskodjatok hát, és ne kérdezzétek: Mit eszünk, mit iszunk? ³²◊ Ezeket a pogányok keresik. Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. ³³◊ Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá!

³⁴◊ Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról! A mának elég a maga baja.